

Moment potwierdzenia niepełnosprawności

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 15, czerwiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odslony: 2022

Starosta jest władny przyznać osobie niepełnosprawnej środki pochodzące z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych z przeznaczeniem na podjęcie przez tę osobę działalności gospodarczej.

O możliwości przyznania tych środków decyduje między innymi posiadanie przez osobę niepełnosprawną orzeczenia o niepełnosprawności.

Naczelny Sąd Administracyjny w Warszawie na gruncie powyższych regulacji stanął przed dylematem, czy przedłożenie orzeczenia o niepełnosprawności wskazującego, że stan niepełnosprawności trwa od daty sprzed wydania orzeczenia powoduje, że osobę, która go przedłożyła można uznać za niepełnosprawną od wskazanej w orzeczeniu daty?

Opis stanu faktycznego

W 2010 r. Starosta zawarł z osobą niepełnosprawną umowę, przyznając jej określoną kwotę środków pochodzącą z Państwowego Funduszu Rehabilitacji Osób Niepełnosprawnych, przeznaczoną na podjęcie przez niego jako osoby niepełnosprawnej działalności gospodarczej.

Upoważnieni przedstawiciele Starosty w roku 2011 przeprowadzili u beneficjenta wizytę monitorującą w zakresie wywiązywania się z umowy w związku z przyznanymi środkami finansowymi.

Efektom tej kontroli było zastrzeżenie co do prawidłowości zawarcia umowy, ponieważ kontrolerzy zakwestionowali orzeczenie o niepełnosprawności przedstawione przez zainteresowanego. Kontrolerzy stwierdzili, że dokument ten stanowiący orzeczenie Terenowej Wojskowej Komisji Lekarskiej stanowił jedynie orzeczenie w sprawie zdolności do pełnienia zawodowej służby wojskowej, nie stanowił natomiast orzeczenia o niepełnosprawności. W tym stanie rzeczy zdaniem organu nie można było przyznać tej osobie środków z PFRON, ponieważ nie była on osobą niepełnosprawną.

W odpowiedzi na zawiadomienie o wynikach kontroli i na żądanie zwrotu przez Powiat na rzecz PFRON wydatkowanych kwot, Starosta przedłożył informację, w której wskazał, że uważa żądanie zwrotu przyznanej kwoty za nieuzasadnione, podnosząc, że beneficjent w prawidłowy sposób wywiązywał się z umowy. Poinformował również, że Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności w roku 2011 orzekł o niepełnosprawności tej osoby, wskazując, że datuje się ona od 1995 r. W ocenie organu było to dowodem, że w dniu zawarcia umowy czyli w roku 2010 r. beneficjent był osobą niepełnosprawną, a jeśli chodzi o brak stosownego dokumentu został on uzupełniony.

Rozstrzygnięcie Sądu

Zgodnie z art. 1 ustawy o rehabilitacji, ustawa dotyczy osób, których niepełnosprawność została potwierdzona orzeczeniem: o zakwalifikowaniu przez organy orzekające do jednego z trzech stopni niepełnosprawności określonych w art. 3 lub o całkowitej lub częściowej niezdolności do pracy na podstawie odrębnych przepisów, lub o niepełnosprawności, wydanym przed ukończeniem 16 roku życia - zwanych dalej "osobami niepełnosprawnymi". Skoro w 2011 r. Powiatowy Zespół do Spraw Orzekania o Niepełnosprawności orzekł o niepełnosprawności beneficjenta wskazując, że datuje się ona od 1995 r., to tym samym należało przyjąć, że w dniu zawarcia umowy w 2010 r. beneficjent był osobą niepełnosprawną. Niepełnosprawność beneficjenta została potwierdzona orzeczeniem, które zgodnie z § 13 ust. 2 pkt 11 rozporządzenia Ministra Gospodarki, Pracy i Polityki Społecznej z dnia 15 lipca 2003 r.

Moment potwierdzenia niepełnosprawności

Kategoria: Polityka Społeczna

Opublikowano: poniedziałek, 15, czerwiec 2015 00:00

Katarzyna Liszka-Michałka

Odsłony: 2022

---

w sprawie orzekania o niepełnosprawności i stopniu niepełnosprawności (Dz. U. Nr 139, poz. 1328 z późn. zm.) zawiera datę powstania niepełnosprawności ustaloną w trybie § 14 ust. 3 rozporządzenia.

Z powyższego wynika, że niepełnosprawność beneficjenta została potwierdzona stosownym orzeczeniem wprawdzie po zawarciu umowy, ale z orzeczenia wynika, że na dzień podpisania umowy beneficjent był osobą niepełnosprawną. Tym samym, choć w dniu zawarcia umowy osoba ta nie przedłożyła wymaganego orzeczenia, to brak ten został usunięty i uznać należy, że beneficjent był osobą niepełnosprawną w rozumieniu art. 1 ustawy o rehabilitacji.

Stąd też nie można podzielić poglądu Sądu, iż beneficjent na dzień podpisania umowy był niepełnosprawnym jedynie w sensie medycznym, a nie w sensie prawnym.

Źródło: Wyrok NSA w Warszawie z dnia 28 sierpnia 2014 r., II GSK 1064/13